

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. І. ПИРОГОВА

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЯКІСНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ
КАДРІВ У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

7 лютого 2024 року

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І. Пирогова**

Міністерство охорони здоров'я України

II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ
ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ
У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
7 лютого 2024 року

Вінниця – 2024

МАНТАК Г.І., АНДРІКЕВИЧ І.І., БЕРЕЗНИЦЬКИЙ О.В. Організація процесу та особливості викладання педіатрії студентам 6 курсу в умовах воєнного стану в Україні	134
МАРУНКЕВИЧ Я.Ю. Розвиток професійного мислення майбутнього лікаря	135
МАРЧУК І.А. Формування активного менеджера у сфері охорони здоров'я	136
МАСІБРОДА Н.Г. Особливості тривоги та страху у студентів під час навчання	138
МАСЛОЇД Т.М., ЯКОВЛЕВА О.О., ПІВТОРАК К.В. Важливість вивчення клінічної фармакології з психофармакологією для майбутніх медичних психологів	139
МАТВІЙЧУК М. В., КОНДРАТЮК В. М., ТИМЧУК Є. В., АНГЕЛЬСЬКА В. Ю. Інновації в медичній освіті: віртуальні реальності та інтерактивні платформи	140
МАТВІЙЧУК М.В., КОНДРАТЮК В.М., ГУМЕНЮК Н.І., АНГЕЛЬСЬКА В.Ю., ПОЛЯРУШ В.В., СИДОРЧУК Т.М., ТИМЧУК Є.В., ГРИНИШИН В.Г. Імплементация симуляційних методів навчання в освітній процес на кафедрі медицини катастроф та військової медицини	141
МЕДРАЖЕВСЬКА Я.А., ФІК Л.О., ЧЕРЕПАХІНА Л.П., МАЛИК С.Л. Технологія співробітництва, як інструмент інтерактивного навчання	142
МЕЛЬНИК В.М. Класична освітня ідентичність: антична генеза та особливості відтворення в закладах вищої медичної освіти	143
МЕЛЬНИК О.В., СОРОКІНА Н.О., ЛІСЧИШИН Г.В. Фізичні вправи як підвищення розумової працездатності студентів ВНЗ	146
МЕРКУЛОВА Д.О., ВЕРБА Н.А. Інформатизації освіти у ВНМУ ім. М.І.Пирогова	147
МИЧКОВСЬКА Л.І., КУЛІБАБА С.О., ІВАНОВА Є.І. Цілорічне проведення занять з фізичного виховання на відкритому повітрі	149
МУНТЯН О.А., КЛИВАК В.В., МУНТЯН М.Л., ВОЗНЮК А.В., ЛЬОВКІНА О.Л. Роль симуляційного навчання в підготовці медичних кадрів	151
НЕДОРЕЗАНЮК Н.С., МАЗУР О.І., ШАПЕЛЬСЬКА А.В. Актуальні питання щодо використання штучного інтелекту при виконанні науково-дослідницьких робіт здобувачами вищої освіти	152
ОБЕРТИНСЬКА О.Г., ВІЛЬЦАНЮК О.О. Проблеми та перспективи використання електронного навчання в медичних закладах України в умовах воєнного стану	153
ОЛІЙНИК В.С., ЮЩЕНКО Л.О., ЧЕРЕПАХІНА Л.П., КОЦУР Л.Д. Комунікативна компетентність у роботі викладача ЗВО	155
Ордатій Н. М., Ордатій А. В. Актуальність оцінки стану ментального здоров'я студентів ЗВО в умовах якісної підготовки медичних кадрів	156
ОЧЕРЕДЬКО О.М., ОРЛОВА Н.М., ТКАЧЕНКО О.В., ПАЛАМАР І.В. Досвід використання інтерактивних дашбордів НСЗУ при викладанні «Соціальної медицини, громадського здоров'я»	158
ОЧЕРЕТНЮК А.О., ПАЛАМАРЧУК О.В., ГАРНИК М.С. Здоров'язберігаючі технології в освіті	159

Для розвитку критичного мислення, що є основою мислення клінічного, в навчальному процесі необхідно використовувати психолого-педагогічні методи активізації мислення та евристичної діяльності студентів-медиків, такі як мозковий штурм, синектика, метод фокальних об'єктів, метод морфологічного аналізу, контрольних питань, апікації теорії, з'єднання, дефініцій, експериментального безладдя, протиріч, критики, оновлення, рекодифікації та ін.

Ще одним способом розвитку критичного мислення у студента-медика під час навчання у вищому медичному навчальному закладі є його залучення до пошуково-дослідницької та науково-дослідницької діяльності. Але, насамперед, потрібно створити у студента позитивну мотивацію до дослідницької діяльності, забезпечити широкі можливості для мислення, навичок дослідницької діяльності, уміння взаємодіяти з інформаційними засобами, формулювати і розв'язувати завдання різних видів.

Отже, ефективність практичної діяльності майбутнього лікаря напряду залежить від рівня розвитку критичного мислення, яке в свою чергу є основою мислення клінічного.

Марчук І.А.

ФОРМУВАННЯ АКТИВНОГО МЕНЕДЖЕРА У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Кожна людина у процесі свого розвитку формує себе як особистість, виховує та розвиває вроджені або здобуті риси характеру, поведінки у процесі освіти чи професійної діяльності. Відповідно до Положення про систему безперервного професійного розвитку фахівців у сфері охорони здоров'я «вдосконалення професійних компетентностей фахівців після здобуття ними вищої освіти у сфері охорони здоров'я та післядипломної освіти в інтернатурі» дозволяє фахівцю підтримувати на належному рівні свою професійну компетентність протягом майбутньої професійної діяльності. Наприклад, у Японії безперервна освіта є частиною процесу праці, на яку кожен зайнятий витрачає приблизно 8 годин на тиждень, у тому числі 4 години за рахунок робочого часу і 4 години – за рахунок особистого. Основою японської системи професійного навчання у фірмах є концепція «гнучкого працівника». Її метою є відбір і підготовка працівника не на одній, а принаймні по двох-трьох спеціальностях, а потім підвищення кваліфікації протягом усього життя.

Сьогодні цінуються компетенції людини-фахівця, її професійна підготовка, креативність і гнучкість мислення, бажання вчитися впродовж життя. Конкурентоспроможність закладів охорони здоров'я та їх соціально-економічний зріст великою мірою зумовлений інтелектуальним людським ресурсом. Випускник вищого медичного закладу освіти сьогодні повинен володіти не лише високим рівнем професійних медичних знань, але й орієнтуватися в питаннях стратегічного планування, фінансування, страхової медицини, уміти приймати комплексні рішення та контролювати їх виконання – цих компетентностей та якостей можна набути у ВНМУ ім. М.І. Пирогова на освітньо-професійній програмі «Менеджмент в охороні здоров'я», а також при

вивченні дисциплін економічного спрямування: «Основи економічних теорій», «Економіка охорони здоров'я. Маркетинг медичних послуг». Саме заклади вищої медичної освіти покликані правильно організовувати навчання з менеджменту та маркетингу у системі охорони здоров'я, що передбачає відповідну матеріально-технічну базу, якісний професорсько-викладацький склад, міжнародне співробітництво у сфері охорони здоров'я, застосування штучного інтелекту тощо.

Формування активного менеджера для галузі охорони здоров'я здійснюється через інтерактивні методи і форми навчання. Тому під час навчальних занять з економічних дисциплін зі здобувачами освіти опрацьовуємо проблемні питання: як пояснити при прийомі на роботу, що через холеричний характер людина не може бути прийнята на посаду завідувача відділення; на скільки ефективний (і чи у всіх випадках) демократичний стиль керівництва у сучасних ринкових умовах; які способи потрібно використовувати, щоб змінити свій характер і, відповідно, стиль роботи, щоб досягти бажаної посади тощо.

Цікавим є ігровий спосіб аналізу конкретних ситуацій – інсценування – в його основі лежать проблеми взаємин у колективі, проблеми вибору стилю і методів керівництва персоналом. Матеріалом для розігрування можуть бути типові професійні ситуації, у процесі вирішення яких формуються професійні навички й уміння майбутніх менеджерів-управлінців, тобто відбувається відпрацювання певних дій у певних умовах. За допомогою розігрування ролей ефективно засвоюється тема дослідження міжособистісних відносин у групі та у колективі. Цей метод активного навчання розвиває поведінкові уміння як професійного, так і соціального характеру.

У вигляді гри можна порахувати витрати закладу охорони здоров'я, пов'язані з рухом трудових ресурсів (працівників цього закладу): на укладання трудового договору; на підбір кадрів; на рекламну інформацію про вакансії; на доступ до інформаційних банків даних; на контроль за виконанням трудових угод. Розподіл ролей, взаємодія учасників гри, пошук спільного рішення для досягнення спільної мети, пропонування альтернативних рішень робить заняття більш осмисленим, розкриває різні грані ділового спілкування та емоційного співпереживання.

Отже, активний менеджер належать до такого типу управлінця, якому властиві професійні компетенції такі як саморозвиток, лідерство, інновації, професійне мислення, впевненість у собі. Практичні тренінги, дидактичні ігри, презентації виконаних проєктів, створення навчальних ситуацій з подальшим обговоренням результатів, постійний індивідуальний самоаналіз і груповий зворотній зв'язок під час виконання проблемних завдань тощо дозволять розширити здатність майбутніх менеджерів у сфері охорони здоров'я здійснювати самоконтроль, самооцінку, корекцію професійно значущих знань, умінь, навичок, тобто стати активним управлінцем-лідером, підвищити економічну компетентність, здатність ефективно й творчо використовувати одержані знання на ринку охорони здоров'я.